

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/488/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112237230
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4112237230.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Sone Zmekovej, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zastúpený advokátska kancelária SOUKENÍK -ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: N. L., nar. XX.X.XXXX, bytom O., P. O. K. č. XXX/X, zastúpený opatrovníkom E. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. W., U. 1. mája XX, o zaplatenie 497,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra, č.k. 10C/150/2013-54 zo dňa 22. januára 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 497,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 497,91 eura od 12.2.2010 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva. Svoje rozhodnutie odôvodnil § 43 ods. 1, 2, 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektrických komunikáciách, § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že návrh navrhovateľa treba ako nedôvodný zamietnuť. Poukázal na to, že navrhovateľ ako právny nástupca sa domáhal zaplatenia sumy 497,91 eura s príslušenstvom titulom zmluvnej pokuty, splatná faktúrou č. 7000762057 dňom 11.02.2010. Navrhovateľ nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty odôvodňoval tým, že táto nezabezpečuje dlh odporcu, ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi, a to telekomunikačné zariadenie Nokia N 95 za cenu 149,04 eura, ktorého štandardná cena v čase uzavretia zmluvy o pripojení bola 646,95 eura. V danom prípade tak odporca bol sankcionovaný nielen za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho bola jeho SIM karta odpojená z prevádzky, čím porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, a to po dobu 27 mesiacov od uzatvorenia dodatku dňa 16.10.2008, predmetom ktorého bol predaj mobilného telefónu Nokia N 95 za sumu 149,04 Eur . Súd mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa (T - Mobile Slovensko, a.s.) a odporca uzatvorili dňa 4.8.2008 zmluvu o pripojení podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a dňa 16.10.2008 bol uzatvorený dodatok, predmetom ktorého bol predaj mobilného telefónu Nokia N 95 za cenu 149,04 eura, v zmysle ktorého sa odporca zaviazal po dobu 27 mesiacov od uzatvorenia dodatku nepožiadat' o vypojenie z prevádzky a nedopustiť sa takého konania ani neumožniť také konanie, na základe ktorého by podniku vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov porušenia povinností zo strany účastníka, v opačnom prípade je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 497,94 eura. Právny predchodca navrhovateľa dňa 22.1.2010 vystavil faktúru č. 7000762057 na sumu

497,91 eura ako zmluvnú pokutu so splatnosťou 11.2.2010. Súd mal vecnú legitimáciu navrhovateľa preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2011, uzatvorenú Slovak Telekom, a.s. (právny nástupca T - Mobile Slovensko, a.s.) ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávok na základe zmlúv o pripojení uzatvorených medzi postupcom ako veriteľom a jeho klientmi ako dlžníkmi, pričom v prílohe bola uvedená aj pohľadávka odporcu. Vychádzajúc z predložených listinných dôkazov súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, pre aké porušenie povinností vzniklo navrhovateľovi právo na zmluvnú pokutu, uplatňovanú v tomto konaní. Navrhovateľ napriek tomu, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatňoval z dôvodu nedodržania doby viazanosti 27 mesiacov zo strany odporcu, nesplnenie tejto povinnosti zo strany odporcu ničím nepreukázal, nepredložil súdu faktúry, ktoré neboli odporcom zaplatené. Navyše v danom prípade nebolo zrejmé, za ktoré obdobie si nesplnil odporca svoju povinnosť a tým, že navrhovateľ nežiadal zaplatiť za poskytnuté služby je zrejmé, že odporca za poskytnuté služby zaplatil. Podľa názoru súdu navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, že mu vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle dodatku k zmluve, v ktorom sú uvedené zmluvné podmienky, pri porušení ktorých vznikne navrhovateľovi právo na zmluvnú pokutu. Súd sa nestotožnil s tvrdením navrhovateľa, že je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že právnenému predchodcovi navrhovateľa bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého mobilného telefónneho zariadenia, pretože predpoklady zodpovednostného vzťahu pre právo na náhradu škody sú iné ako v prípade nároku na zmluvnú pokutu. Bol toho názoru, že nie je žiadny dôvod na vyvodenie konzekvencie k inej ako dohodnutej kúpnej cene 19 Eur, pre ktorú sa operátor dobrovoľne v rámci svojej obchodnej politiky rozhodol. Vzhľadom na to, že nárok navrhovateľa nebol dôvodný, súd nevykonával znalecké dokazovanie, a to s poukazom na diagnózu odporcu (Schizofrénia simplex), za účelom zistenia, či odporca v čase podpisu zmluvy o pripojení bol schopný vnímať následky svojho konania. Z uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu uvedeného v ust. § 205 ods. 2 písm. c), písm. e) OSP, pretože doteraz zistený skutkový stav neobstojí, keďže sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a ods. 1 písm. d) OSP). Navrhovateľ predložil nové dôkazy - a to faktúru za mesiac november 2009, december 2009, január 2008, február 2008, z ktorých vyplýva porušenie zmluvnej povinnosti odporcu a teda vznik škody predchodcovi navrhovateľa. Poukázal na skutočnosť, že predmetný dôkaz bol doložený v rámci základného konania, v rámci obsahu listu zo dňa 22.10.2013 označeného ako vyjadrenia navrhovateľa a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní. Poukazujúc na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2013 č.k. 9Co/31/2011-157, konštatoval, že zmluvnú pokutu je povinný dlžník zaplatiť veriteľovi v prípade, že si nesplní zmluvnú povinnosť, a to bez ohľadu na to, či porušením povinnosti vznikla veriteľovi škoda, pričom právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniká aj v prípade porušenia zmluvnej povinnosti za posledný mesiac doby jeho viazanosti. Podľa navrhovateľa primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Dojednanie o zmluvnej pokute je len zabezpečenie prospechu poskytnutého odporcovi, a preto uplatnenie práva na zaplatenie zmluvnej pokuty ako subsidiárneho práva, ktoré navrhovateľovi vzniklo až porušením primárnej povinnosti odporcu, platiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, nemožno považovať za nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ako tvrdil súd prvého stupňa. Navyše namietal, že si neuplatňuje zmluvnú pokutu až v takej výške, ako by mu prípadne ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. umožňovalo a z tohto dôvodu nemôže byť zmluvná pokuta neprijateľná, pokiaľ samotný zákonodarca určil, že sankcia môže byť ešte vyššia, a to až do výšky poskytnutej hodnoty peňažných prostriedkov. Právnenému predchodcovi v danom prípade vznikla skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia a to v sume 497,91 eura. Odporca mal predmetné mobilné zariadenie uhradiť počas celej doby trvania zmluvného vzťahu postupnými splátkami, čo však nedodrжал. Na základe uvedeného žiadal rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a odporcu zaviazat' zaplatiť zmluvnú pokutu minimálne do výšky spôsobenej skutočnej škody, ako aj nahradit' trovy konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci

dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, preto v zmysle § 219 ods. 1 OSP rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Zároveň mal na zreteli ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosť napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V prejednávanej veci, podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa prijal správny záver o tom, že navrhovateľ, ktorého zaťažuje v tomto spore dôkazné bremeno, nepreukázal,

pre aké porušenie povinností vzniklo navrhovateľovi právo na zmluvnú pokutu, uplatňovanú v tomto konaní a nárok uplatnený navrhovateľom správne posúdil ako nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Aj podľa názoru odvolacieho súdu navrhovateľ napriek tomu, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty si uplatňoval z dôvodu nedodržania doby viazanosti 27 mesiacov zo strany odporcu, nesplnenie tejto povinnosti zo strany odporcu ničím nepreukázal, nepredložil súdu prvého stupňa faktúry, ktoré neboli odporcom zaplatené, čím navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, že mu vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle dodatku k zmluve, v ktorom sú uvedené zmluvné podmienky, pri porušení ktorých vznikne navrhovateľovi právo na zmluvnú pokutu. Na základe tohto záveru, súd prvého stupňa správne postupoval, keď návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Odvolací súd neprihliadol na dôkazy a skutočnosti predložené navrhovateľom až v odvolacom konaní, pretože navrhovateľ bol súdom prvého stupňa v predvolaní na pojednávanie na deň 22. 01. 2014 (č. I. 42 spisu) poučený podľa § 120 ods. 4 OSP, v zmysle ktorého bol navrhovateľ povinný predložiť alebo označiť všetky dôkazy a skutočnosti, najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Navrhovateľ v danom prípade predmetné listinné dôkazy nedoložil do vyhlásenia dokazovania za skočené súdom prvého stupňa na pojednávaní dňa 22.1.2014, kedy súd prvého stupňa vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom. Tvrdenie navrhovateľa, že predmetné listinné dôkazy boli doložené už v rámci základného konania, a to v rámci obsahu listu zo dňa 22.10.2013, označeného ako vyjadrenia navrhovateľa a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní, z obsahu spisu nevyplýva.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný odporca, preto by mu patrila náhrada trov odvolacieho konania, v zmysle § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 OSP. V tomto štádiu konania mu však žiadne trovy nevznikli, a ani si ich náhradu podľa § 151 ods. 1 prvej vety OSP neuplatnil, preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.